

KVÍZ Tužka

Asi každý v dnešní době ví, jak vypadá tužka. Zvidavému studentovi však tak málo nestačí. Chtějme vědět víc!

- Co bylo předchůdcem tužky?
 - ohořelé uhlíky
 - nůž namočený v krvi nepřítele
 - olověné písátko
- Kde se poprvé začaly vyrábět tužky?
 - Francie
 - Anglie
 - USA
- Kdy byl nalezen grafit?
 15. stol.
 16. stol.
 17. stol.
- Jak byl nazýván grafit v době svého objevení?
 - applebago
 - cherrybago
 - plumbago
- Co se mimo jiné přidává ke grafitu při výrobě tuhy?
 - jíl a saze
 - med a jemný písek
 - vosk a lepidlo
- Které dřevo se používá nejčastěji pro výrobu kvalitních tužek?
 - bukové
 - cedrové
 - jedlové
- Kolik tužek se průměrně vyrobí z jednoho stromu?
 - 172 000
 - 1 760 000
 - 52 000
- Kolikrát průměrně lze ořezat tužku?
 - 5krát
 - 17krát
 - 25krát
- Jak dlouhou čáru narýsuje jedna tužka?
 - 250 m
 - 2 170 m
 - 56 000 m

simh, hanw

Správné odpovědi: 1c,2b,3b,4c,5a,6b,7a,8b,9c.

NAJDEŠ ROZDÍLY?

TOMASO

Kreslí: sřady na obličej vřravo

Perličky z hodin

Toto jsou volně napsané útržky z hodin, které jsem si stačil poznamenat. Snažím se o co nejpřesnější podání, někdy pomůžou popis dané atmosféry v hodině. Každý, kdo četl citáty z matfyzu, jistě uzná, jaké povrchní problémy náš ústav řeší.

Zuřící němčinářka

Citace: Víte co, já tady vlastně vůbec nemusím být ... Můžu se sebrat a jít dělat uklízečku, peníze za to budou stejné, dopoledne a odpoledne si to odklízím, nebudu muset nic připravovat a po večerech budu chodit učit aerobik...

Sací reflex

J. M.: „Sací reflex – co to je?“

P. M.: „To je takovej malej vysavač...“

Svatí na pražském Orloji

K. H. : „Na orloji se objevují svatý Petr s klíčem, svatý Matěj se sekerou, svatý Jan s kalichem, svatý Ondřej s křížem ve tvaru X, svatý Filip s křížem, svatý Jakub s valchou, svatý Pavel s knihou, svatý Tomáš s kopím, svatý Šimon s pilou, svatý Tadeáš s deskami, svatý Bartoloměj s kůží, svatý Barnabáš se svitkem...“

M. B. : „No, těch svatých je tam opravdu hodně, někteří jsou dokonce větší než obvykle...“

Martin Pelikán,
student třetího ročníku.

Více na:

<http://sztorokie.steadynet.org/clanky/skola/perlicky-z-hodin>

VTIP

"Tak jaka byla zkouška?"

"Velice nábožná."

"Jak to, nábožná?"

"No profesor v černém, já v černém. Profesor položil otázku, já se pokřivoval. Za chvíli jsem mu odpověděl a on se pokřivoval."

Jak luštit SUDOKU

Vyplňte mřížku tak, aby každý řádek, každý sloupec a každý čtverec o 3x3 políčkách obsahoval čísla od jedné do devíti.

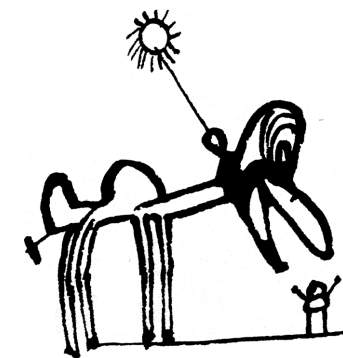
SudokuPortable
PortableApps.com

5	4		3	6	2		9	
3					7	6	8	
	6	7	1	9			5	
8	2	4						6
	5		6	2		8	1	
1	9		8	3				4
9			2		6		7	
4		5		8				
	7		5		3			8

Vincent

22. listopadu 2006 I. ročník

2. číslo

Redakce časopisu

Členové redakce studentského časopisu se Vám představují

Redakce Vincenta. Zleva nahoře: Radim Cajzl 4.A, Stanislav Konečný 6.A, Soňa Martinková 7.A, Marie Šustrová 7.A, Adam Vágner 6.A, Miroslav Skalník 2.B, Martin Kovařík 2.B, Hana Wurzelová 6.A, Simona Hradecká 6.A. Foto Radim Cajzl

Úvodník

Milí studenti,

ke konci minulého školního roku naše redakce složená ze tří členů vydala první číslo časopisu Vincent, které nebylo tak úplně zdařilé a podle našich představ. Chtěli bychom poděkovat těm, kteří se rozhodli přiložit ruku k dílu a podíleli se na jeho tvorbě. Nicméně jsme se rozhodli, že tento rok vyjde Vincent v mnohem lepším a zpracovanějším vydání. Změnili jsme grafiku, formu a obsah časopisu, a tak doufáme, že každý z vás si tam najde něco, nad čím se pozastaví a věnuje tomu svůj čas. Školní časopis Vincent pro Vás připravila redakce studentů našeho gymnázia v tomto složení: Soňa Martinková 7.A., Adam Vágner 6.A., Simona Hradecká 6.A., Marie Šustrová 7.A., Hana Wurzelová 6.A.,

Miroslav Skalník 2.B., Martin Kovařík 2.B., Kateřina Marečková 2.B., Lenka Čiháková 2.B, fotograf Radim Cajzl 4.A. Každý z těchto výše jmenovaných lidí má na starosti nějakou rubriku, ale pokud se najde zájemce, který by chtěl s časopisem spolupracovat, budeme rádi. Časopis bude vycházet jako občasník, minimální počet jsou čtyři čísla za rok. Celý náš tým se bude snažit, abychom získali co nejvíce těch, kteří si časopis s chutí přečtou a na další číslo se budou těšit. Přeji vám příjemné čtení.

Soňa Martinková,
šéfredaktorka

E-mail:
vincent.redakce@seznam.cz

Co číst:

Rozhovor s Jindřichem Štreitem Strana 2

Jindřich fotograf Strana 6

Zprávy z Nového světa Strana 4

Rozhovor s Radkem Hanykovicem Strana 3

Perličky z hodin Strana 8

TÉMA

Modré dny

VYS Festival Modré dny zastřešuje nezástní organizace Modrý svět. Od roku 2002 se zabývá plánovaným programem prevence sociálně patologických jevů – to se týká především problematiky drog a jiných závislostí, ale také např. prevence obchodu s lidmi, prostituce a AIDS, otáček domácího násilí, poruch příjmu potravy, terorismu,... Festival se zaměřuje na děti předškolního i školního věku, studenty, mládež, pedagogy, rodiče, odbornou i širší veřejnost a to zejména v regionu Vysočiny. Součástí tohoto projektu jsou i několikátýdenní filmové projekce, výstavy, divadelní představení, přednášky, besedy, koncerty,... Letos se konal v pořadí již 4. ročník Modrých dnů, proběhl od 28. října do 13. listopadu v Novém Městě na Moravě a ve Žďáře nad Sázavou. Festival nabývá rok od roku větších rozměrů, dokazují to stále početnější přednášky a besedy, kterých se účastní přes deset tisíc studentů. Podobná akce se samozřejmě také neobejde bez prizvaných odborníků a známých osobností nejen z ČR. Více informací naleznete na internetové adrese www.modredny.cz.

simh

Jindřich Štreit ve fotografiích

“Mým údělem není hrát si na osud. Mojí úlohou je pozorovat a podávat věci jak je vidím.”

Práce a povinnost. Z cyklu Vesnice. Foto Jindřich Štreit

Změny postupují pomalu. Zastavil se na vesnici čas? Nebo je tam stejně i po revoluci? Foto Jindřich Štreit

Symbol volnosti. Ptákem, dík droze. Foto: Jindřich Štreit www.wwg.cz

Co je pod maskou? Z cyklu fotografií Cesta za Svobodu. Foto: Jindřich Štreit www.wwg.cz

ROZHOVOR

Jindřich Štreit: Mám to tu rád

S. Hradecká, S. Konečný, A. Vágner

GVM Jindřich Štreit (1946) je pravděpodobně nejčastěji vystavujícím českým fotografem v zahraničí i u nás. Od počátku 80. let pořádal v Sovinci koncerty, divadelní představení a výstavy, kde prezentoval i nejvýznamnější české umělce (mezi nimi také Ivana Medka). Od roku 1991 je pedagogem Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. V roce 2000 se stal docentem pro obor fotografie na pražské FAMU. Celoživotním posláním a zároveň jedním z hlavních témat jeho práce je zobrazování vesnického života. Naše gymnázium navštívil v rámci festivalu Modré dny. Představil zde sérii svých fotografií zachycujících téma drog a závislostí.

V: Co pro Vás znamená fotografování?

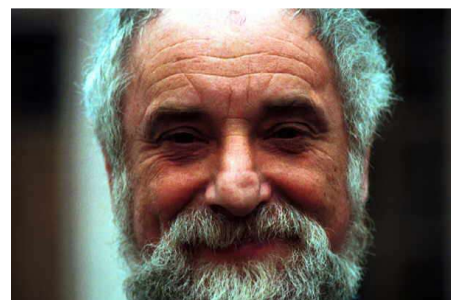
Je alfou a omegou mého života. Přirovnávám ho k lásce. Kdybych nefotil, nikdy bych se nedostal sem k vám. A já jsem tady rád.

V: Když jste chtěl fotografovat drogově závislé, jak se vám podařilo dostat se do jejich blízkosti?

Bylo těžké proniknout do jejich společnosti. Pomohli mi v tom přátelé, kteří se tam pohybovali. Věnoval jsem tomu tři roky svého života a hlavně se už do toho prostředí nechci vracet.

V: Setkal jste se někdy s odmítnutím z jejich strany? Nevývíjeli násilí?

Nikdy jsem nefotil bez jejich souhlasu. Je to privátní záležitost.

Jindřich Štreit.

Samozřejmě nastaly konfliktní situace a nebylo to nic příjemného. Snažil jsem se jim předcházet.

V: Když jste fotografoval narkomany, zachycoval jste vždy přirozené situace?

Samozřejmě. Jsou to všechno „life“ situace. Bylo to složité, ale jinak to nejde. Musel jsem tam s nimi být a žít. Kdybych to tak nedělal, tak bych lhal. Rozumějte, jsem fotograf.

V: Na fotografiích se často objevují děti. Věříte v jejich lepší budoucnost?

Vyrůstají ve špatném prostředí od mala. Jsou k drogám nabádáni, učí se se od svých matek. Jsou to potenciální narkomani. Moc velkou naději těmto dětem nedávám.

V: Dal jste své fotografie k dispozici policii?

To nepřichází v úvahu. Ponížil bych sám sebe i lidi, které fotím.

Mezi námi je to o vzájemné důvěře. Já nejsem ten, kdo jejich problémy řeší, nehraji si na osud, já mám jen přinést svědectví.

V: Zkoušel jste sám někdy nějaké drogy?

Nikdy jsem to nepotřeboval. Měl jsem příležitost, ale ne. To, co fotím, nemusím nutně vyzkoušet. Je ale pravda, že každý je na něčem závislý. Já určitě na fotografování – musím si cvaknout – ale to považuji za kladnou závislost.

V: Co bylo zobrazeno na fotografiích, kvůli kterým jste byl ve vězení?

Realistické motivy vesnického života.

V: Co Vám to dává, když se dostanete mezi nás, studenty?

Dělá mi to radost. Podobných přednášek mám mnoho, a zrovna tady se mi velmi líbí.

V: A co by Vaše povídání mělo přinést nám?

Nechci vás nijak zastrašovat, to opravdu ne. Chci jen ukázat, že nemá smysl s drogami začínat. Nestojí to za to.

V: 28. října jste byl vyznamenán prezidentem Václavem Klausem. Co to pro Vás znamená?

Velkou poctu a radost.

V: Na závěr, nacházíme se v učebně chemie. Máte oblíbený chemický prvek?

Oblíbený prvek...? La.

V: Lanthan?

Ne, láska. ●

HOROSKOP

BERAN (21.3. – 20.4.)

Hvězdy a planety varují všechny dubnové berany před profesory, kteří učí biologii. Dávejte si pozor zvláště v dopoledních vyučovacích hodinách, ať se nad vašimi hlavami nestáhnou temná mračna a později nelitujete neúspěchů.

BÝK (21.4. – 21.5.)

Nadcházející období prožijte nejlépe ve sportovním duchu. Pokud věnujete dostatek cílevědomého úsilí studiu chemie, vše se vám vrátí i s úroky.

BLÍŽENCI (22.5. – 21.6.)

Blíženci, obraťte svou pozornost k Další Kadlecové. V této době máte vysokou šanci dosáhnout úspěchu v jednání s ní. Oblíbíte si – alespoň dočasně – hodiny fyziky.

RAK (22.6. – 22.7.)

Když budete potřebovat pomoc, můžete se obrátit i na vyšší místa o radu. V příštích týdnech se rakům bude dařit řešit konstruktivně rozpory jak v osobním i profesním životě. Zvýšenou pozornost věnujte matematice.

LEV (23.7. – 22.8.)

Lvi, nemějte strach z blížících se písemek, budete mít spoustu volného času. Spíše se začnete nudit. Podle hvězd byste měli mít zvýšené šance na úspěch v tělocviku.

PANNA (23.8. – 22.9.)

Panny čeká v prosinci nejedno překvapení v osobním životě. Krizovými dny budou pondělky. Nepřehánějte to s jídlem, kilogramy budou na váze naskakovat samy.

Pokračování ze strany 6.

stříbro v soutěži družstev. Po jednodenním odpočinku nás čekal druhý náročný závod v podobném lesem. Ovšem běželo se s rádiem, o kterém si většina poučených myslí, že ukazuje správným směrem. Šla jsem do lesa s tím, že chci být co nejrychleji zase zpátky. Zaběhla jsem slušný závod (trvalo mi to jen necelou hodinu a půl), vyplazila se na poslední prudký svah a v cíli jsme slavili můj individuální bronz. Bohužel se Luckám tento závod tolik nepovedl a jako družstvo jsme zůstaly těsně pod stupni vítězů. Bezkonkurenční formu na mistrovství měla

VÁHY (23.9. – 23.10.)

Hrozí nebezpečí, že vás přílišná nervozita připraví o zaslouženou odměnu. V prvním prosincovém týdnu se snažte pomoci panu profesorovi Maděrovi, může se vám to v dobrém vrátit.

ŠTÍR (24.10. – 22.11.)

Štíři, nastal čas zásadních rozhodnutí. Vše si v klidu rozmyslete, v klidu si přečtěte dobrou knížku. Dejte si pozor na písemky od paní profesorky Strakové.

STŘELEK (23.11. – 21.12.)

Nesnažte se odpočívat dokud nejste unavení a nebuďte líní. Měli byste zabrat v humanitních předmětech a obětujte trochu svého času studiu francouzštiny hlavně kolem 10. prosince.

KOZOROH (22.11. – 20.1.)

Už byste neměli odkládat vyřešení vašich milostných problémů. Hrozí hádky, nepřijemnosti s paní profesorkou Královou nebo různé komplikace při práci s počítačem.

VODNÁŘ (21.1. – 20.2.)

Vodnáři, užijte si víkendů a volna, pan profesor Kotovic vás nebude šetřit. Zbytečně na sebe ale nestrhávejte pozornost ať nemusíte řešit zbytečné stresové situace.

RYBY (21.2. – 20.3.)

Už nebrečte nad rozlitym mlékem. Znamku ze zeměpisu si brzy opravíte. Máte naopak příležitost seznámit se s někým velice sympatickým.

ÚSPĚCHY

Sněžensko - dobré místo k obývání

GVM V prosinci minulého školního roku byla opět vyhlášena soutěž pro mladé historiky - Čtenice. Koná se na počest Františka Palackého. Jediným kritériem této soutěže je maximální rozsah stran, třicet. Téma a způsob zpracování si musíte zvolit sami.

Studentka šestého ročníku našeho gymnázia, *Zuzana Petřů*, se s projektem, který vypracovávala od prosince minulého roku do letošního září. Dostala do republikového kola a byla pozvána na vyhlášení celé soutěže na zámek Kunín. Zde práci před potou profesora, z olomoucké katedry historie, obhajovala. Umístila se se svou prací mezi deseti nejlepšími historickými pracemi v republice. "Rozhodla jsem se psát o regionálních dějinách, o Sněžensku, kde bydlím. Rozsahem od počátku osídlování po dnešek."

adav

Pokračování - orientační běh.

Bětka Šimečková ze Slovenska, která získala oba tituly mezi juniorkami. V hlavních kategoriích z české výpravy dosáhli na individuální medaile Míša Omová, Verča Králová, Karel Fučík a Jakub Oma. V juniorech se prosadili Pavel Černík a Marek Mysliveček. V hodnocení národů zůstali Češi na druhém místě za Ukrajinou. Na slavnostním vyhlášení se organizátorům několikrát nepovedlo pustit českou hymnu a tak jsme si museli zazpívat sami.

Potom se už jen slavilo, slavilo a v noci jsme museli odjet, abychom stihli v pondělí dorazit do Česka. Celé mistrovství mělo úžasnou atmosféru. Nešlo jen o běhání ale i o odhodlání, odvahu, společný boj za tým... a v neposlední řadě samozřejmě i o navázání nových přátelství. Rozuměla jsem dokonce Korejci! Ze sportovního hlediska jsem spokojená hlavně s tím, že jsem se po zdravotních problémech dokázala během sezóny zlepšit a nevzdala jsem to. Pokud si chcete vyzkoušet tenhle sport plný překvapení a zvratů, neváhejte. Nebudete litovat.

Hana Wurzelová,
studentka šestého ročníku.

No...absolutní nula je -273°C, takže...? Voda vře při 100°C, ale kolik je to kelvinů, to nevím.

(správná odpověď: Voda vře při teplotě 373K.)

9. Jak se jmenuje hlavní město Angoly?

Luanda

(správná odpověď: Luanda)

10. Jak se řekne (a napíše) francouzsky miluji tě?

J te aime.

(správná odpověď: Je t'aime.)

Úspěšnost: 40%

Výstraha pro celý profesorský sbor: Není to vůbec tak snadné, jak se může na první pohled zdát. Dávejte si dobrý pozor a pečlivě se připravujte, protože příště může dojít zrovna na Vás!

simh, hanw

SPORT

Volejbalový turnaj

Smrtící podání "Jinyho." Volejbalový turnaj v tělocvičně Gymnázia Vincence Makovského 15. listopadu 2006. Foto R. Cajzl

GVM Ve středu 15. listopadu se na půdě našeho gymnázia konal přátelský turnaj ve volejbalu dorostenců.

Tým našeho gymnázia se postupně střetl s týmy Hotelové školy a Gymnázia z Velkého Meziříčí a průmyslové školy ze Žďáru nad Sázavou. I přes absenci tří našich klíčových hráčů, kapitána Milana Dvořáka, Rostislava Striže a Víta Maci, se podle slov pana profesora Ondráška, středečního kouče, naši chlapci vrhli do boje s velkým

nasazením a minimálním respektem. Díky tomuto nasazení dokázali vybojovat celkové druhé místo. Jediný soupeř, který je byl schopen porazit, byli studenti z gymnázia ve Velkém Meziříčí, kteří také celý turnaj vyhráli.

Ale ani tento zápas nepustili naši hoši zadarmo. Soupeři pořádně zatopili pod kotlem, když vyhráli první set a zbylé hráli velmi vyrovnanou hru. Jak řekl pan prof. Ondrášek: „Kluci hráli velmi dobře a bylo to jen o prsa!“

stak

Jak nás číst:

Každá třída dostává zdarma 10 výtisků
Možnost **doobědnat/předplatit** výtisk - jednotlivci, skupiny, třídy.

Cena: 2 Kč / výtisk

Kontakt: Adam Vágnér 6.A

E-mail: vincent.redakce@seznam.cz

Jindřich fotograf

Žádná životní cesta není snadná, ale každá může být krásná.

Doc. Mgr. Jindřich Štreit se narodil 5. 9. 1946 ve Vsetíně.

Roku 1963 dokončil gymnázium v Rýmařově a šel studovat obor výtvarné výchovy na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Školu dokončil roku 1967. Po dokončení studií začal působit jako učitel na základní škole a krátce na to také jako ředitel školy v Sovinci a později v Jirkově. V roce 1977 absolvoval studium na Škole výtvarné fotografie. Od počátku 80. let (20. století) pořádal různé výstavy v Sovinci. Roku '82 se zúčastnil nepovolené výstavy na tenisových kurttech v Praze, čímž vzbudil pozornost STB.

Byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce deseti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky za údajné hanobení republiky a jejího představitele. Po propuštění z vězení již nesmí učit. Až roku 1991 se stal pedagogem Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. Od téhož roku přednáší fotografický dokument rovněž na katedře fotografie FAMU v Praze. V roce 2000 se stal docentem pro obor fotografie. Fotografuje již od mládí, ale intenzivněji se fotografii začal zabývat až na vysoké škole. Studium také zakončil první samostatnou výstavou. Od konce 70. let se zaměřuje

MS v ROB Bulharsko 2006

BULHARSKO bulharském letovisku Primorsku na pobřeží Černého moře se od 12. do 19. září letošního roku konalo Mistrovství světa v rádiovém orientačním běhu. Součástí českého týmu jsem se po úspěšně absolvovaných nominačních závodech stala i já. Po 36-hodinové cestě autobusem naše výprava konečně dorazila na místo, kde nás naštěstí i v noci velice rychle ubytovali. Spousta sluníčka, písčité pláže, bazény u hotelu, koktejly, z pokojů výhled na moře,... Tomu říkám správné podmínky pro sport. Ráno jsme se podívali na východ slunce nad mořem a den jsme věnovali prohlídce města a slavnostnímu zahájení. Téměř celá česká reprezentace si také nabarvila vlasy bojovně načerveno. Ve středu 13. září **Pokračování na straně 7 >**

na dokumentární fotografii zvenkovského prostředí.

Jak já jsem viděl pana Jindřicha Štreita?

Doufám, že mi prominete, především pak pan Štreit, který nás požádal, abychom mu jeden z výtisků zaslali, neprofesionálnost tohoto článku. Pan Štreit přednášel na našem gymnáziu v rámci Modrých dnů o problematice drogové závislosti. Při tom promítal své fotografie z prostředí drogově závislých. Jeho vyprávění o příhodách a osudech těchto lidí na mne velice zapůsobilo. Bylo to pro mne více než záživné.

Po skončení přednášky mělo pár studentů z redakce našeho časopisu tu čest setkat se s ním v soukromí. I když spěchal, byl velice přívětivý a přátelský a rozhodně mu nechyběl smysl pro humor. Dokonce podal ruku na rozloučenou, což mě velice příjemně překvapilo, protože přeci jen nějakou tu zkušenost v jednání s lidmi mám a drtivá většina to nedělá ani v situacích k tomu přímo vhodných. Já tedy pana Štreita vidím jako bystrého, přívětivého a přátelského člověka se smyslem pro humor. Je to velice zajímavá osobnost a jeho fotografie stoprocentně stojí za zhlédnutí.

Stanislav Konečný,
student šestého ročníku

ROZHOVOR

Radek Hanykovic

Hana Wurzelová, Kája Pomahač

GVM Na naši školu v rámci festivalu Modré dny zavítal i jeden z Čechů, kteří byli zatčeni v Thajsku za pašování heroinu, Radek Hanykovic. Dostal 50 let vězení. Jen díky dlouhému snažení se dostal společně s dalším českým pašerákem Emilem Novotným zpět do České republiky. Onemocněl rakovinou a léčí se dočasně na svobodě.

V: Jaké jsou Vaše zkušenosti s drogami? Bral jste někdy heroin?

Nikdy jsem drogy nebral, až ve vězení jsem několikrát použil heroin jako lék. Drogy byly mnohem dostupnější než léky.

V: Myslel jste na útěk z vězení?

Samozřejmě jsem o tom přemýšlel, ale měl bych malou šanci. Všude byly několikametrové zdi, hlídali nás na každém kroku... A i kdyby se mi podařilo utéct, co bych dělal potom? Jednou se podařilo utéct z věznice jistěmu Australanovi. Jako výstrahu potom nám všem cizincům nasadili na několik dní okovy. Myslel jsem si, že takové tresty vymizely ve středověku, ale spletl jsem se.

V: Pomýšlel jste někdy ve vězení na to, že byste si vzal život?

Koketoval jsem s tou myšlenkou hlavně zpočátku, než mi přišly dopisy od rodiny. Mohl jsem se oběsit, podřezat si žíly nebo se předávkovat heroinem. Ovšem neměl jsem lano, než bych vykřvácel, tak by mě ostatní vězni zbili a udělal bych nepořádek a na heroin jsem neměl dost peněz. Když se ke mně dostaly zprávy od rodiny, uvědomil jsem si, že to nesmím vzdát.

V: Jak Vás na dálku podporovala rodina?

Každý měsíc mi rodiče posílali tři tisíce korun. Potřeboval jsem peníze na jídlo, úplatky a šetřil jsem si na léky. Pokud jste ve vězení onemocněli, mohl to být konec.

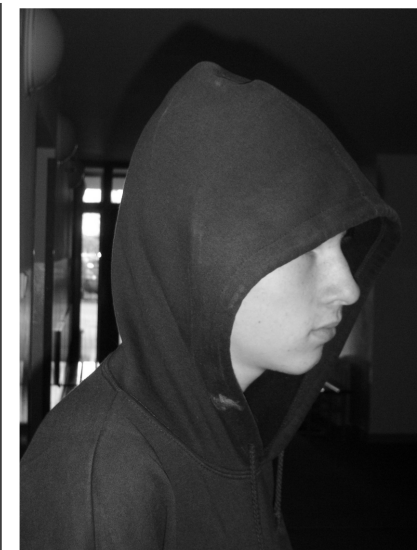
V: Podepsal se na Vás pobyt v thajském vězení nějak trvalým způsobem? Například strachem ze stísněných prostor nebo poruchami spánku?

Naštěstí ne. Jen jsem míval v určité době jednu noční můru. Teď mě už jen mrazí, když slyším udeřit kov o kov.

V: Jaký je Váš názor na film Ztracení, který byl natočen podle příběhu druhého z Čechů zatčených v Thajsku Emila Novotného?

Relativně odpovídá podmínkám, ve kterých jsme žili. S výjimkou jedné scény s krysy převzaté z deníku australského vězně. Pokud se chcete dozvědět něco víc o mém příběhu, můžete si koupit knížku, napsanou podle mých zápisků z věznice. Jmenuje se Pro drogy nemá smysl umírat a vypráví o tom, jak jsem se dostal k pašování drog, zatčení i životu v thajských věznicích.

Pozor!!!

Neznámý v kápi byl zahlédnut u zadního vchodu!! Kdo to je? Foto R. Cajzl

ZÁVĚR FESTIVALU

Hvězdy pro Modré dny

ZR Na závěr sedmnáctidenního multikulturního festivalu Modré dny, určeného především pro žáky a studenty škol a nejenom pro ně, byl připraven v podvečer 16. listopadu megakoncert s názvem Hvězdy pro Modré Dny.

Ten, kdo si zakoupil lístek na koncert, moc dobře věděl proč. Již hodinu před začátkem se okolí Kulturního domu ve Žďáře nad Sázavou začalo pomalu zaplňovat. Našli byste zde zastoupení skoro všech věkových skupin. Malé kočky, které sotva dochodily první stupeň základní školy, v jejichž očích jste mohli spatřit záblesky štěstí. Možná, že právě tohle byl jejich první krok do velkého světa. Našli byste zde také zasloužilé rodiče, kteří si chtěli odpočnout od svých ratolestí a alespoň na chvíli si připomenout svá mladá léta, kdy prožívali své první lásky.

Drtivou většinu návštěvníků však představovali mí vrstevníci. Poté, co odbila osmnáctá hodina, otevřely se dveře kulturního domu. Pokud nevíte, co to znamená, opravdu těsný tělesný kontakt, tak návštěvníci koncertu to dobře ví. Každý se mohl přetrhnout, aby tam už byl. Ani já jsem nebyla výjimkou.

Ti, kteří nedorazili včas, strávili v chladném podvečeru i několik desítek minut. Důvod? Nejenom vysoká návštěvnost, ale také opravdu důkladná kontrola osobních věcí, nechyběl ani detektor kovu. Jakmile se Vám podařilo překonat tuto méně příjemnou část, čekaly Vás už jen samé příjemné věci. Kontrola vstupenky, slušivý pásek na ruku, ještě ověřit, zda Vám na ruce pevně sedí a hurá na parket.

Zhruba po 20-ti minutách se na pódiu objevil moderátor celého večera. Představil nám celý večerní program a přivítal na pódiu první skupinu Temperamento. A jak bych je zhodnotila? Jako správná rockerka bych měla říct „byl to nářez“. Nejedno dívčí tělo se v rytmu mírného rocku a popíku zavrtělo. Třicet minut uběhlo jako nic a mezitím, než se přichystala další skupina, přišla zasloužilá pauza.

V sále začínalo být opravdu horko a na některých návštěvnících to bylo i vidět. Většina se vypravila ke stánku s občerstvením. Vychlazený zlatavý mok přišel každému k chuti. Jako další na pódium nastoupila skupina Bůhví.

Tento druh muziky mým uším moc nelahodil. Ovšem většinu mladých slečen dokázal Ondřej Brzobohatý svými neotřelými pohyby zvednout ze židlí. Někteří se již při prvních tónech přesunuli do vstupního vestibulu, kde byla možnost občerstvení nebo koupě upomínkových předmětů.

Kolem desáté hodiny se na pódiu objevila česká skupina Support Lesbiens s anglickými texty. Nakonec to nejlepší – skupina No name. Důvodem choulících se k sobě párů jistě nebyla zima nebo únava, i když po pěti hodinách na to měly právo, ale spíše zamilované texty této slovenské skupiny.

A jaké z toho mám dojmy? No ty nejlepší, stejně jako všichni, kteří čtvrtelní večer strávili ve společnosti lidí, kteří se koupí vstupenky rozhodli přispět na stavbu hřiště ve Žďáře nad Sázavou. A Vám, kteří jste o koncert přišli, doporučuji ho navštívit příští rok. Určitě nebudete litovat. Už pocít, že jste udělali dobrý skutek, dokáže zahrát u srdce.

Lenka Čiháková,
studentka druhého ročníku

E-KORRESPONDENCE

Zprávy z Nového světa

USA GVM Možná se vám už někdy stalo, že jste náhle zatoužili vyzkoušet něco nového, originálního. Takové pocity občas ovládnou nejednoho z nás. Snad každý má nějakou svou vysněnou představu, málokomu se však podaří ono tajné přání zrealizovat. Lucie Žilková, studentka našeho gymnázia, je jednou z těch, které potkalo štěstí. V polovině letních prázdnin astoupila na střední školu ve Spojených Státech, kde plánuje strávit celý školní rok. My jsme si nenechali ujít příležitost a Lucku jsme požádali, zda by se s námi nepodělila o své zážitky.

Lucie Žilková.

Lucie Žilková:

Je 14. srpna 2006 a právě přijíždí velký žlutý autobus s nápisem „School Bus“. Vlhký přímořský vzduch divoce proudí okny uhánějícího autobusu se spoustou živě hovořících středoškolačků nastrojených ve školních uniformách - scéna, kterou si pamatují z amerických filmů... teď jsem jsem jsem i já. Nastupuji dovnitř a jedu vstříc svému školnímu roku na High School. Můj první školní den ve Spojených státech začíná. Jak dlouho jsem se na tuto chvíli těšila!

Kromě první třídy jsem se do školy nemohla dočkat nikdy tolik jako dnes. Vždycky jsem si přála poznávat cizí kraje, kulturu a její jazyky. Proto asi není překvapivé, že mým velkým snem bylo studovat v zahraničí. Nikdy se mi však ani nesnilo o tom, že moje velká cesta do daleka by mohla začít už v šestnácti letech. I mému okolí se to zdálo být trochu brzy. Když jsem se zmínila o tom, že jsem podala přihlášku ke studiu v USA, a že tam chci strávit celý školní rok, většinou následovalo vždy to stejné: „Jsi na to ještě moc malá. Co když se tam ztratíš? Bude ti smutno.“ Já jsem se však nenechala odradit

Stála jsem si za svým. 7. srpna to konečně přišlo. Cesta na letiště, poslední rady rodičů, objetí, slzičky a já vkročila na palubu. Osmihodinový let, doprovázený televizí a nekonečnými historkami mého spolucestujícího, utekl jako voda. První tři dny jsem strávila v New Yorku. Město pohlcené stíny mrakodrapů s typickými žlutými taxíky prohánějícími se ulicemi hemžícími se lidmi různých národností, mě ohromilo. Z New Yorku směřovala moje cesta na jih. Moji konečnou destinací se stal Baton-Rouge ve státě Louisiana...

Co se dělo dál? Jak byla Lucka přijata americkými vrstevníky, jak se zabydlela, a co ve škole? Zajímají vás další postřehy a zajímavosti? Čtete příští číslo našeho časopisu a dozvíte se víc.

S L. Žilkovou si píše Simona Hradecká.

Inzerce ▼

Prváci, těšte se!!!!

Již řadu let je tradicí, že v prosinci se slavnostně pasují na studenty Gymnázia Vincence Makovského noví prváci a primáni. A ani letos tomu nebude jinak. 22. prosince proběhne velkolepé pasování, které připravují třetí ročníky. Pokoušela jsem se něco zjistit, ale všechno je přísně tajné, a tak je určité na co se těšit.

Z historie pasování: pasování bývalo v tělocvičně. Primáni a prváci si museli připravit dané scény a pak je před celou školou předvést. Prváci pak soutěžili s kvintou. Na závěr celé akce byli všichni noví žáci nějakým zvláštním předmětem pasování na studenty Gymnázia. Velký převrat v pasování nastal ve školním roce 2001/2002, kdy se celá akce přesunula do Kulturního domu a nabyla větších hodnot. Všechno bylo dopředu mnohem více připraveno a byli přidáni porotci, kteří celé klání mezi prváky a kvintány hodnotili. Celé pasování má jedno hlavní téma (z minulých let – pohádkový hrad, zemědělské družstvo, vězení...). Z pasování se stal velký fenomén, který je pobavením pro studenty i učitele a zároveň velkou noční můrou pro prváky, kteří musí předvést, co všechno v nich dřime. Tak se tedy máme určitě na co těšit, protože loňská laťka byla posazena hodně vysoko a letos to bude taky skvělé!

Inzerce ▼

Stojíme o to

Chceme uveřejnit vaše literární pokusy.
Rádi uvítáme perličky ze všech tříd.
Uveřejníme drobné kresby, fotografie.
E-mail:
vincent.redakce@seznam.cz

AUTORSKÁ TVORBA

Být sám?

Jak může být člověk osamocen, když je kolem spousta lidí?

Jak může mít člověk pocit osamělosti, když všude kolem lidí vidí?

Snadno, říkám vám.

Člověk potřebuje přítele, aby nebyl sám.

Bez přítele je člověk ztracen, v pasti samoty je chycen.

Proto radím vám:

Přítele neopouštějte,

nebuďte litovat -

toho BUDETE.

Stanislav Konečný,
student šestého ročníku

STUDENTI

WORLD DOG SHOW
Polsko 2006

POL Světová výstava psů – 3 slova, která ve světě kynologie pro každého majitele výstavního pejska znamenají obrovskou událost plnou nádherných psů z celého světa. Výstava se každý rok koná v jiné zemi, i na úplně jiném kontinentě, takže je velké štěstí se tam někdy podívat. Letos připadla výstava na polské město Poznaň.

Výstava se konala 4 dny. Měla jsem tu příležitost být tam a všechno vidět na vlastní oči. Celkem bylo přihlášeno 20 808 psů a fen z celkové počtu 354 plemen uznávaných Mezinárodní kynologickou federací. Z tohoto množství bylo nejpočetnější plemeno Labradorský retrievr. Vystavovatelé přijeli z 54 zemí světa! Češi byli celkově velice úspěšní, titul světový vítěz (uděluje se u každého plemene zvlášť) ▶

NEZNALOST NEOMLOUVÁ

Mgr. Ondrášek

GVM Zdá se vám někdy, že si na nás páni profesori vymýšlejí stále složitější a záložnější úkoly? Nevíte, kam dřív skočit? Matematika, dějepis, biologie,... Máte pocit, že každý z profesorů považuje právě ten svůj předmět za nejzábavnější, nejužitečnější a samozřejmě také nejdůležitější ze všech? Nejste sami!

Pro naše milé profesory jsme si proto připravili malý testík všeobecných znalostí. Jak si s ním poradíte? Otázky jsou voleny z různých oborů tak, že průměrný student vyššího gymnázia je schopný na všechny bez menších problémů správně odpovědět. A teď se podívejte, jak dopadla první oběť našeho namátkového testování – p. prof. Ondrášek.

1. Co nebo kdo je hydžra?

To by mohlo být něco z Indie. Má to něco společného s hinduismem? Možná nějaká kasta?

(správná odpověď: Počátek islámského kalendáře – r. 622)

2. Co je to trypanozoma spavičná?

Hmm....nějaký hodně kostrbatý trojúhelník.

(správná odpověď: Prvok způsobující tzv. spavou nemoc.)

3. Kdo je autorem výroku: „Myslím, tedy jsem.“?

Kant?

(správná odpověď: René Descartes)

4. Jak vypadá chemický vzorec kyseliny octové?

HOCO4.

(správná odpověď: CH₃COOH)

5. Kdo byl označován jako tzv. básník jara?

Nějaký Francouz.

(správná odpověď: Karel Hynek Mácha)

6. Kolik obyvatel má Plzeň?

150 – 170 tisíc.

(správná odpověď: Přibližně 160 tisíc.)

7. Kdo je autorem románu Červený a černý?

Stendhal.

(správná odpověď: Stendhal)

8. Při jaké teplotě (vyjádřené v kelvinech) vře voda?

putoval do České republiky téměř 20krát, což svědčí o obrovské kvalitě odchovů u nás a je to velice dobrá zpráva pro české kynology. Atmosféra byla velkolepá, majitelům vítězných psů zářily oči štěstím. Bohužel Češi jsou národ „škololibců“, tedy alespoň co se kynologie týče, a někteří vystavovatelé své dojmy dávají dost najevo, takže se člověk občas dozvěděl věci, které nejsou příliš kladného charakteru. Toto byla ve zkratce Světová výstava v Poznani 2006 z mého pohledu.

Světový vítěz. Champion Lafit Bohemia Platina - jorkšířský teriér.

Pro mě zůstane navždy tou nejdůležitější a nádherné pocity budou určitě hluboko vryty. Myslím, že vítězové, ať věříte nebo ne, jsou si plně vědomi našich pocitů, a tím i své důležitosti. Psi přece dokážou pocítit naše nálady a pocity, a tím si uvědomovat a zažívat s námi spousty nádherných i těžkých chvil. Proto jsou našimi nejbližšími přáteli a my je milujeme i bez jejich vítězství...

Linda Habešová,
studentka druhého ročníku

PŘED 100 LETY

Ostozpět

Miroslav Skalník

GVM První snahy novoměstských zastupitelů o zřízení vyšší zemské reálky byby zaznamenány již v roce 1871. Avšak na samotné zřízení si muselo Nové Město počkat ještě dlouhých 23 let, kdy po třech marných pokusech byla dne 13. dubna 1894 podepsána smlouva mezi zástupci města a zemského výboru.

Prvním ředitelem byl v konkurzu vybrán Leander Čech, do té doby učitel v.z.r. v Telči. V letech 1894 až 1902, kdy probíhaly přípravy a následně od roku 1899 stavba nové budovy reálky, se vyučovalo v budově měšťanské školy. Úplně byla stavba dokončena roku 1903, kdy 18. září proběhlo slavnostní

předání. Již od počátku byl na naši školu podporován sport. Vše začalo procházkami, při kterých studenti poznávali okolí Nového Města a svými výstupy bavili kde koho. Například v roce 1902 podnikli výlet na Dolní Rožínku, kde byli pan hrabě a paní hraběnka Mitrovští jejich „tělocvičnými prostocviky“ uspokojeni natolik, že „pan hrabě daroval žákům hektolitr piva“.

Lyžování

I lyžování bylo pěstováno od samého počátku. Již ve školním roce 1895-96 se školní kronika zmiňuje o „výcviku jízd na sněžnicích“. První závody byly uspořádány v zimě roku 1911. Jak šla doba, sdílela škola osudy státu, měnila ředitele, profesory i názvy, ale těch 112 uplynulých let až do teď vychovává významné sportovce, umělce a všechny ty, kteří chtějí znát a rozumět.

Ale jak název napovídá, zaměříme se hlavně na rok 1906 a podíváme se na pár „stoletých aktualit“. Školní rok 1906 – 1907 začal „slavnými službami Božími a vzýváním Ducha svatého v chrámu Páně katolickém i evangelickém“ ve středu 19. září, což zní dosti sympaticky (tedy to 19. září). Už méně krásně zní to, že vyučování probíhalo i v sobotu.

Prázdniny

První volno bylo již 4. října „za příčinou jmenin Jeho Veličenstva císaře a krále“ které byly oslaveny taktéž „slavnými bohoslužbami Božími“.

O duchovní zdraví studentstva bylo pečováno opravdu skvěle, protože již 9. října se konala svatá zpověď a následujícího dne svaté přijímání. Také 3. listopadu „dle nařízení pana c.k. ministra kultu a vyučování se nevyučovalo, bylo tedy za příčinou svátku Všem Svätých, dušiček a neděle od 1. až do 4. listopadu prázdno“.

I v pondělí „dne 19. listopadu za příčinou Nejvyšších jmenin jejího Veličenstva zesnulé císařovny a královny Alžběty bylo prázdno“. Ani tentokrát nebylo opomenuto povinné bohoslužby Boží. Vánoční prázdniny trvaly, stejně jako v letošním roce 2006, od 23. prosince do 2. ledna. •

Inzerce ▼

Chcete přispívat?

Uvítáme zážitky z vašich cest.

Reportáže ze sportovních akcí.

Úvahy, eseje na zajímavá témata.

E-mail:

vincent.redakce@seznam.cz